

FAHRENHEIT 451

REVISTA DELS BOMBERS DE BARCELONA

Gener 2009 - Núm.30

Bombers torna al Liceu 15 anys després

**Acord per col·laborar
amb psicòlegs del SEM**

**Els 45 aspirants a
bombers, a la recta final**

**PROCOP en patologies
de la construcció**

Foto: Enric Planas

www.bcn.cat/bombers

Ajuntament de Barcelona

Prevenió, Seguretat i Mobilitat

El 14 de desembre es va fer la voladura controlada de l'edifici Interfrisa, al Moll de Sant Bertran. Els tècnics de Protecció Civil van establir un perímetre de seguretat, mentre que Bombers de Barcelona, Guàrdia Urbana, Mossos i Policia Portuària van ser-hi presents com a actuació preventiva.

4 Editorial
D'aniversari amb el Liceu

26 Al Marge
- XVIII Jornades Nacionals de Sanitaris
- El Dia del Foc presenta la futura Llei d'Incendis de Catalunya

5 Candent
El dia que va cremar el Liceu

28 Un apunt d'història
Una dècada d'SPEIS

10 Serveis Destacats
- Flames d'hivern
- Dos veïns víctimes del foc a Sants i el Putxet

30 Bombers del món
El servei de bombers de la Ciutat de l'Alegria

14 Notícies
- Conveni amb el SEM per comptar amb psicòlegs les 24h
- Com serà el nou Parc del Port?

33 Recorda
Conèixer i detectar a temps la meningitis

16 Notícies (II)
- Els 45 aspirants a bombers, a la recta final

34 El cau del jubilat
Ruta històrica per la Catalunya francesa

18 Formació
Procediment d'Intervenció en Patologies de la Construcció

35 Activitats
- Aventures a la latitud zero del món
- Bombers nevats
- L'SPEIS al Criterium de L'Hospitalet

21 Eines de prevenció
Prevenció a la xarxa ferroviària (I): el Metro

36 La nostra gent
Joana López: "A la meva feina s'ha de tenir molt sentit comú"

24 Materials i equipaments
Eines pneumàtiques de baixa pressió

38 Flamarades i Iceberg
- La WRO suspèn el Mundial 2009
- Bombers del cel·luloide
- Humor

FAHRENHEIT • 451

Edita: Bombers de Barcelona
Ajuntament de Barcelona

Consell Editorial:
Clara de Yzaguirre, Carme Pallarès,
Jesús Martínez Viejo, Miquel Àngel
Fuente, Jordi Secall, Montserrat
Radresa, Sagrario Navas, Joan Palau,
Vanessa Martínez i Àlex Palau

Directora: Montse Radresa

Serveis editorials: Op-team SIC SL

Navas de Tolosa, 270, 5-3
08027 - Barcelona
Tel. 93 243 08 35
Fax 93 352 76 76
www.op-team.com
(fahrenheit451@bcn.cat)
Coordinació: Àlex Palau
(alexpalau@op-team.com)
Redacció: Àlex Palau, Vanessa Martínez
i Patricia Guerrero

Disseny i maquetació: Joan Serra, Laura Urios

Fotografia: R. Cervantes, À. Palau, V. Martínez,
J. Bolívar, E. Planas, A. Cabeza, M. Carracedo,
J. Canudas, F. Alcoba, P. Pulgar, A. Casado,
J. M. Rodríguez, Ruisánchez Arquitectes

Col·laboradors en aquest número:

Xavier Garcia Guixé, Antonio Cabeza, Joan
Carles Mompel, Santi Rovira, Pilar Pulgar, Juan
Ignacio Paso, Antoni Casado i David Zapater

Fotomecànica i impressió: Cevagraf SCCL
Dipòsit legal: B-33873-2001

D'aniversari amb el Liceu

Enguany commemorem un foc insígnia, tant per als bombers, com per a tots els ciutadans i ciutadanes de Barcelona. Molts guardem –i guardarem– en la nostra memòria la imatge de les flames devorant el Liceu. D'un incendi que, per a molts, és i serà “un dels grossos”. Possiblement, el foc sense víctimes que més ha marcat col·lectivament aquesta casa.

Per això, ara que es compleixen 15 anys d'aquell fatídic 31 de gener de 1994, hem volgut tornar a trepitjar la moqueta del Gran Teatre per reviure aquest capítol de la nostra història a través de la mirada d'alguns dels 70 protagonistes que hi van intervenir.

Però les efemèrides no ens poden distreure del present. I el nostre present ens obliga, un hivern més, a posar en primera plana aquells focs que es produeixen pel descuit d'estufes i mantes elèctriques. El darrer tram de l'any hem viscut les conseqüències d'algunes d'aquests situa-

cions. Per aquest motiu cal que tots ens bolquem en protegir la nostra ciutat, més que mai, en una època de Nadal en què volem que l'alegria sigui la única protagonista.

Com en el *Conte de Nadal* de Dickens, en aquest recorregut que estem fent per passat i present, no podem oblidar-nos de parlar del futur. Encetem un nou any, i ho fem posant al dia el nostre Servei.

D'una banda, amb la promoció 2009 de nous bombers, que ara comença la seva formació i que pot consolidar la presència femenina dins del nostre organigrama operatiu. I, de l'altra, amb el recent conveni entre l'Ajuntament de Barcelona i el SEM. Un acord,

gràcies al qual podrem comptar amb psicòlegs per atendre *in situ* a les víctimes i als seus familiars durant les intervencions. Perquè una resposta coordinada i integral en les emergències, és clau per fer cada dia millor el nostre servei. 🚒

accedir al Liceu. “Vam entrar amb les mànegues per un passadís il·luminat, on treballàvem molt còmodes, fins que ens va xiular la botella d’oxigen i vam sortir per donar el relleu”.

A la banda oposada del teatre es va situar la dotació de Drassanes, que havia arribat al Liceu pel carrer Unió. Com relata Gallardo: “Un veí ens va indicar una escala, el final de la qual comunicava amb el teatre a través d’una petita porta. Vaig treure el cap i, davant meu, vaig veure l’escenari completament il·luminat per les flames... era impossible fer-hi res”. Minuts després, a les 11:40 del migdia, la cúpula es va desplomar de cop.

El miracle

s’explicava perquè un incendi que en teoria acabava de començar, cremava de manera tant violenta”.

La sortida de l’Eixample es va situar al carrer de Sant Pau. “Volíem arribar de forma directa a sota de l’escenari, i en obrir la persiana va sortir el tiratge d’aire més gran que havia vist mai”, rememora el sergent Pina. Ell i l’avui caporal Pere Heras integraven el primer equip que va

L’ensorrament va agafar tres bombers del segon relleu de l’Eixample dins del teatre, que havien obviat les ordres de no accedir-hi. Heras i Pina, que fins un segon abans insistien al caporal del torn que els deixés entrar, van ser enviats a rescatar els seus companys. “Mentre avançàvem pel passadís tot eren roques i espurnes. No quedava res. Tenies la sensació de ser dins d’una parrilla”, recorda Pina. “No parava de preguntar-me en quin estat trobaria els companys. Tots els bombers esperem el dia en què ens les haurem de veure amb el llop. Allò era el llop”, afegeix Heras. Tot i la nul·la visibilitat, les hores de guàrdia passades al Liceu els permetia avançar de memòria pels passadissos. La recerca va ser un èxit. Com un miracle dels que abunden a Bombers, el segon relleu de l’Eixample va escapar il·lès. Fora del Liceu, el retrobament va desfermar l’emoció continguda: “Érem 15 o 20, abraçant-nos i plorant de la tensió”, recorda Pina.

▲
Fotografia cedida per Antonio Cabeza.

Canvi d’estratègia

Després de desplomar-se l’estructura central del teatre, el comandament va canviar d’estratègia. “El Liceu estava perdut, però calia salvar les cases del voltant”, explica el llavors cap d’Operacions, Miguel Ángel Valdueza. Els efectius, reforçats amb l’arribada de personal de la resta dels parcs, es van concentrar a la cantonada del Cercle del Liceu, i en un esforç conjunt es va salvar els voltants del teatre. A les 13:40 s’anunciava que l’incendi havia estat controlat.

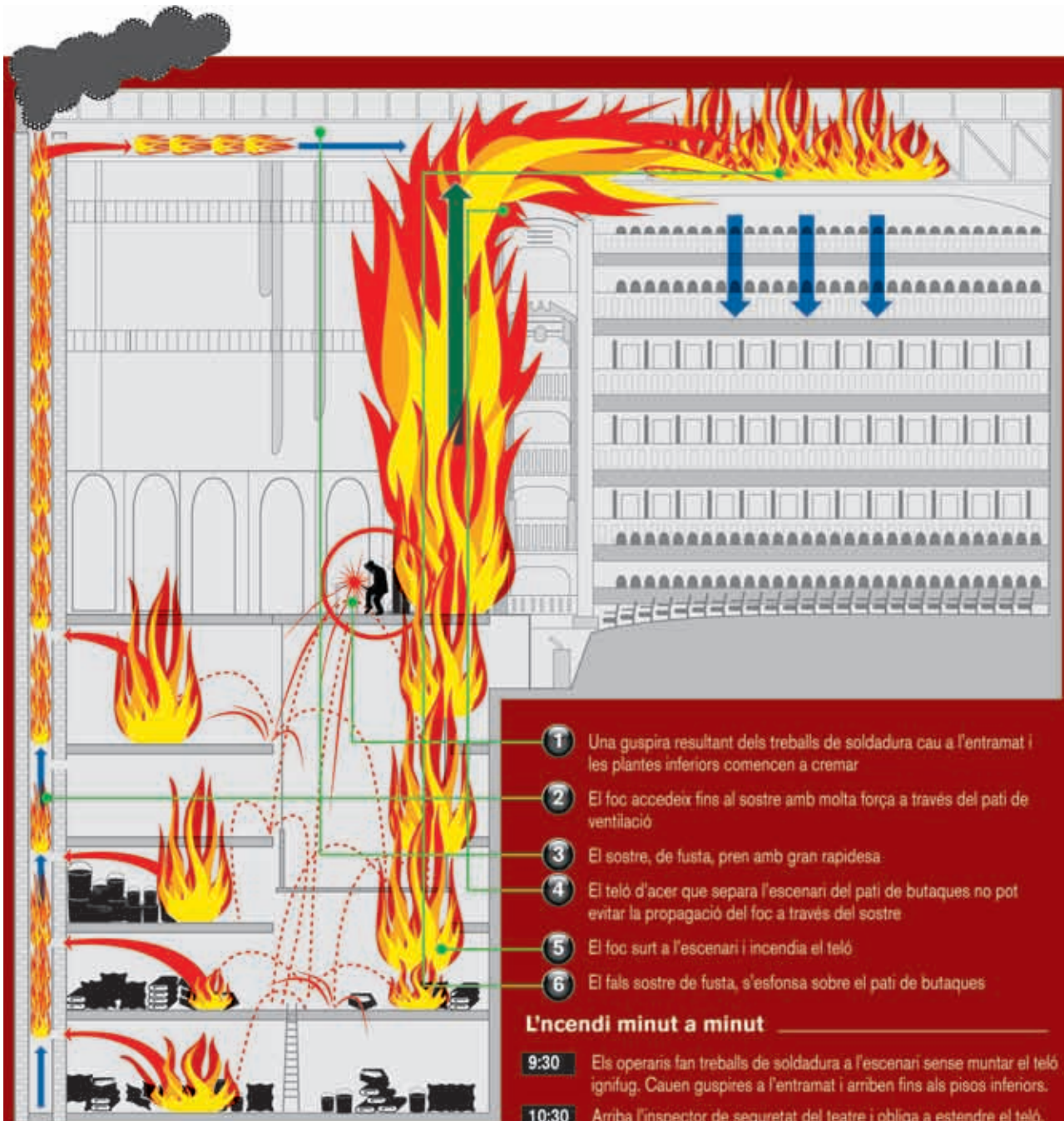
Els treballs d’extinció encara s’allargarien tres dies. El munt de bigues retorçades, runa i fusta carbonitzada en què s’havia convertit bona part del Liceu seguia fumejant, i calia remullar

la zona per evitar una revifada. “Tal com vam acabar al Liceu vam anar al parc i ens van enviar a un foc de pis a Badal”, recorda Heras. Amb les imatges del Liceu encara a la retina, la vida, a Bombers i a Barcelona, seguia el seu curs. 🚒

La profecia
Segons la llegenda, quan el convent dels Trinitaris de la Rambla es va transformar en el Teatre del Liceu, la mare superiora Maria Ràfols es va escandalitzar pels pecats que s’hi representarien. Per això, la monja va augurar que el teatre viuria tres moments tràgics: un incendi (el de 1861), una bomba (1893) i, finalment, l’ensorrament de l’edifici (1994).

- 1 Una guspira resultant dels treballs de soldadura cau a l'entramat i les plantes inferiors comencen a cremar
- 2 El foc accedeix fins al sostre amb molta força a través del pati de ventilació
- 3 El sostre, de fusta, pren amb gran rapidesa
- 4 El teló d'acer que separa l'escenari del pati de butaques no pot evitar la propagació del foc a través del sostre
- 5 El foc surt a l'escenari i incendia el teló
- 6 El fals sostre de fusta, s'esfonsa sobre el pati de butaques

L'incendi minut a minut

- 9:30** Els operaris fan treballs de soldadura a l'escenari sense muntar el teló ignífug. Cauen guspires a l'entramat i arriben fins als pisos inferiors.
- 10:30** Arriba l'inspector de seguretat del teatre i obliga a estendre el teló.
- 11:00** Comença a percebre's el fum a l'escenari.
- 11:03** Es dona avis a Bombers de Barcelona.
- 11:06** Arriben les primeres dotacions de bombers.
- 11:15** Donada la magnitud del foc, s'augmenten els efectius fins arribar a 30 bombers, sis tancs d'aigua, dues autoescales i diversos cotxes auxiliars.
- 11:20** S'evacua tot el personal del Liceu, així com les visites d'escolars que hi havien.
- 11:25** Les flames ja són visibles des de les Rambles.
- 11:30** Un total de 67 bombers, 5 autoescales i 13 autobombes lluiten contra el foc.
- 11:40** El foc provoca l'enfonsament de la cúpula del teatre damunt del pati de butaques.
- 13:40** L'incendi es dona per controlat, però no per extingit.
- 17:00** El cap de bombers anuncia l'extinció gairebé total del foc.

Durant els tres dies següents a la tragèdia, un equip de bombers remulla constantment tota la superfície per evitar el revifament de les cendres.

Un quarter improvisat

L'arquitecta Beth Galí (foto) mai hauria imaginat que viuria en primeríssima persona un dels fets històrics de Barcelona quan, el 1989, va muntar il·lusionada un estudi just davant del seu estimat teatre. Aquell dia pujava per Les Rambles quan va veure uns nens que sortien cridant del teatre, suposava que d'alegria: "A continuació tot va passar molt ràpid. Va començar la fumarella i al poc es van sentir les sirenes dels Bombers". L'arquitecta va avisar al regidor de Cultura i la notícia es va estendre per l'Ajuntament. El seu estudi, situat a sobre del Cafè de l'Òpera, va ser escollit com a quarter general improvisat. "No s'hi podia caminar", explica. Al llarg del matí no van cessar les reunions d'emergència. "Va arribar un punt en què vam començar a sentir la calor del foc i els Bombers van decidir desallotjar tots els veïns, excepte a nosaltres". "Quan ens van dir que el sostre s'havia ensorrat tots vam pensar que, ara sí, s'havia acabat", recorda amb tristor. Però allà mateix, al seu estudi, l'alcalde Maragall va anunciar: "Demà mateix comencem a reconstruir el Liceu".

Visita accidentada

Quan va saltar l'alarma, 50 alumnes de 7è d'EGB de l'escola Mireia, assistien a la projecció d'un vídeo en una sala contigua a la principal del Liceu. Maria Teresa Pou, una de les mestres que els acompanyava, encara recorda els nervis de l'evacuació: "Sols pensava en contar els nens i fora!". Entre aquells nens hi havia el seu fill, David Tugàs: "El projector estava al costat d'una reixa, per on començà a sortir fum. Vam alertar la monitora del teatre, que va sortir al passadís i va veure tot de gent que corria al crit de 'foc, foc! [...] De camí a l'escola, els nens dèiem a tothom que el Liceu es cremava, però ens preniem per bojos".

La reconstrucció d'un mite

El 31 de gener de 1994, mentre les restes del Liceu encara fumejaven, es va decidir iniciar d'immediat la reconstrucció del teatre. El projecte s'encarregà a l'arquitecte Ignasi de Solà-Morales, i es va basar en quatre criteris fonamentals: millorar la seguretat, l'acústica, la visibilitat i la il·luminació escènica. Calia conservar allò que s'havia salvat, reformar les parts emblemàtiques perdudes i crear un nou edifici tècnicament actualitzat. Les obres van començar el 6 de febrer de 1996 i van finalitzar només tres anys i mig més tard. "No hi ha cap teatre modern que s'hagi construït en menys temps", afirma Ernest Serra, director executiu de la reconstrucció.

Millorar la seguretat va ser una de les principals fites. L'actual teatre disposa d'un sistema automàtic de detecció de fum i temperatura, i d'un sistema d'alarmes i aspersors connectats informàticament. També es van dividir els espais del públic per sectors que, en cas d'incendi, es tanquen hermèticament. La trama va passar de ser

un espai ple de pols i material abandonat, a ser "una maquinària molt afinaada, tecnificada, que sempre està neta i engrèixada perquè funcioni com un rellotge", comenta Pau Solà-Morales, arquitecte i fill de l'autor de la reconstrucció, ja desaparegut. A més, el projecte va millorar els sistemes d'evacuació i els accessos per a persones discapacitades. 🗿

"El Liceu havia de ser un edifici nou en un 70% que devia incorporar, com si fossin joies encastades en la seva nova fàbrica, les parts conservades de l'edifici històric i, en el seu cor, com en una capsula del tresor de la memòria, una rèplica exacta de mesures, disposició, acústica, aforament i ornamentació de la sala destruïda pel foc".

Ignasi de Solà-Morales.

Arquitecte encarregat de la reconstrucció del Liceu.

Flames d'hivern

L'arribada del fred anima a la gent a quedar-se a casa a l'escalfor d'una manta elèctrica o de la calefacció. És el moment de maximitzar les precaucions a la llar per evitar incendis com els que s'han registrat aquest darrer trimestre.

▶ Actuació al carrer Galileu per un foc que s'inicià al 3r-3a i va afectar les canonades d'aigua i gas.

Des de principi d'octubre, diversos incendis en vivendes han estat produïts per l'ús indegut de mantes elèctriques o espelmes, així com per fumar al llit o al sofà. Un primer cas el trobem el passat **5 d'octubre** a la quarta planta del número 132 del carrer Viladomat, a Sants. L'origen més probable sembla ser la burilla d'una cigarreta, que hauria encès un matalàs. El foc va afectar dues habitacions i la fumera es va estendre per tot l'immoble. Vam enviar quatre dotacions per frenar les flames, que en arribar ja fugien pel balcó. L'extinció va ser qüestió de minuts i el foc no va afectar altres plantes.

Només una setmana després, el **13 d'octubre**, es produí un incendi similar en un edifici del carrer Font Honrada. Al voltant d'un matalàs ardent vam trobar un cendrer i burielles de cigarretes. Aquest cop, però, el foc només va afectar el llit i la roba que hi havia a prop.

La història es va repetir el **17 de novembre** al carrer Vila Joiosa, a la Barceloneta, quan un veí es va quedar adormit fumant al llit. El fum el va despertar, però ja era tard.

Fumar al llit i la poca precaució en l'ús de calefactores han originat la majoria de focs del darrer trimestre

En arribar, les flames saludaven per la façana. Vam haver de controlar-ne la propagació, mentre alguns companys accedien a la 3a planta per extingir el focus principal. El foc va acabar afectant també part de la quarta planta, cinc bigues de fusta i

un envà. Alguns dels veïns es van veure obligats a retirar les seves pertinenances i un d'ells va haver de ser atès pel SEM i traslladat a l'Hospital del Mar a causa de la inhalació de fum.

▼
Una de les palmeres de la plaça de Santa Llúcia va viure moments difícils el **24 de novembre**. El mal temps de dies anteriors va fer que l'arbre s'esquincés, i vam haver de pujar amb l'autoescala i reforçar amb cordes el tronc perquè no caigués enmig de la plaça.

Nit de flames a la cotxera de Sant Andreu

La matinada del **13 d'octubre**, diverses explosions provinents de la cotxera d'autobusos del Triangle van despertar els veïns de Sant Andreu. Tres autobusos, dos d'ells articulats, van quedar completament calcinats, mentre que un quart presentava el sostre completament destruït. Els vehicles estaven aparcats en una esplanada annexa a la cotxera, prop de les obres de l'AVE, en un recinte tancat i vigilat que albergava els autobusos nous que encara no estaven en servei. Van ser necessàries sis dotacions per extingir un foc que, tot i no estar confirmat oficialment, podria haver estat provocat. Malgrat l'ensurt, ningú va resultar ferit i l'incident no va afectar al servei regular d'autobusos.

de la Barceloneta. Les úniques dades eren que l'home havia desaparegut entre les roques i duia un banyador vermell. El nostre bussejador va trobar el cos sense vida de la víctima a tres metres de profunditat, i l'embarcació S-1 va evacuar el cadàver fins al Moll Catalunya, on va passar a disposició judicial. La víctima, un home afroamericà, no duia cap documentació i no va poder ser identificada. En la intervenció van col·laborar Policia Portuària, Guàrdia Civil i els Mossos d'Esquadra.

Pocs dies després, el **28 de novembre**, vam ser cridats per ajudar en el rescat aquàtic d'un individu a la zona portuària. El fort onatge d'aquell dia havia sorprès a dos operaris mentre realitzaven tasques de reparació sota l'escullera. L'accident havia provocat la mort d'un dels treballadors i lesions a l'altre. Després de recuperar el cadàver vam traslladar-lo a zona segura i vam muntar un dispositiu de prevenció amb personal d'activitats subaquàtiques i una ambulància. 🚑

Bombers col·labora en l'explosió de Gavà

Una autoescala i una ambulància de l'SPEIS van acudir a Gavà, el **3 de desembre**, per donar suport als Bombers de la Generalitat en l'explosió que va ensorrar tot un bloc de vivendes del barri de Ca n'Espinós. Les investigacions sobre la causa de la deflagració apunten a una fuga d'aigua en una canonada del carrer. El degoteig hauria acabat perforant un conducte del gas que transcorria en paral·lel, el qual va crear una bossa de gas que va ser la que finalment va esclatar. La deflagració va rebentar tota la façana de l'edifici, deixant les vivendes al descobert, i va ferir a 42 veïns. A dia d'avui, sis dels estadants han mort ja a causa de les cremades i 10 es troben en estat crític, mentre que sis evolucionen favorablement. El mateix dia, a Barcelona, una altra explosió de gas alertava als veïns del 14 del carrer Marín. En aquest cas, la fuga l'havia ocasionat el mal estat de la vàlvula d'una bombona de gas butà. L'explosió va afectar la cuina i part d'una habitació de la vivenda. En el moment de l'esclat hi havia dues persones al pis, una de les quals presentava cremades i una crisi nerviosa.

La caserna de Bombers al peu de Montjuïc va prenent forma, si més no, sobre el paper. De moment, ja hem pogut conèixer la imatge que tindrà el nou parc i les principals instal·lacions amb què comptarà quan s'inauguri el 2011.

Com serà el nou Parc del Port?

► Recreació de la façana principal del parc, segons el projecte creat per l'estudi d'arquitectes Ruisánchez.

3.012 m² de modernes instal·lacions i capacitat per acollir fins a 34 efectius per torn –tot i que està previst que la dotació de guàrdia sigui d'uns 25 bombers–. Són les primeres dades que es desprenen del projecte del Parc de Bombers del Port.

La nova caserna tindrà dos pisos. L'hangar, situat a la planta baixa, tindrà capacitat per acollir 14 vehicles sota cobert, amb set crugies indivi-

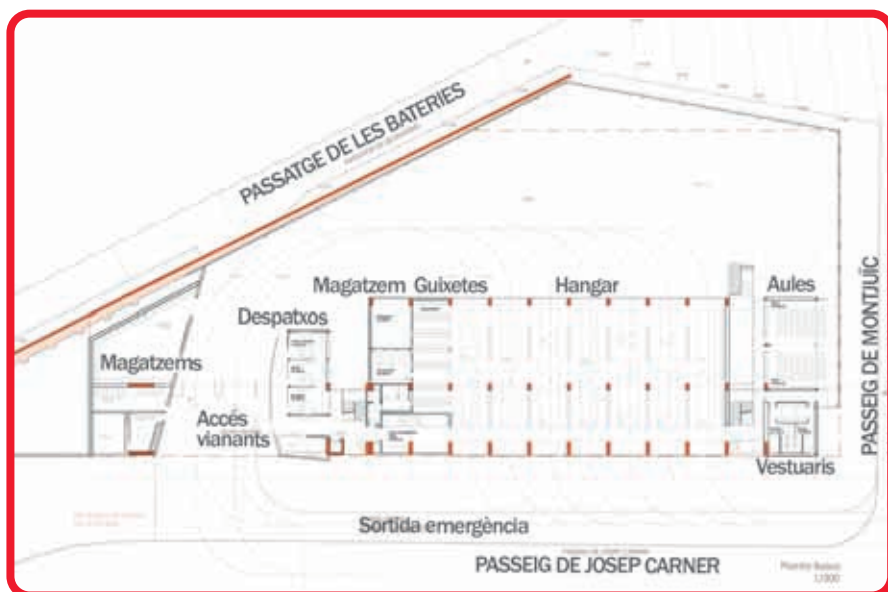
duals de sortida més unes altres dues per a l'entrada de material i altres usos. Els vehicles sortiran al passeig de Josep Carner, per on també hi haurà l'accés principal. En aquesta mateixa planta s'ubicaran tres magatzems –dos de 31 i un de 109,5 m²–, els despatxos dels comandaments i dels sanitaris, dos vestuaris independents per a homes i dones, i dues aules de formació. A la part del darrere,

que donarà al passatge de les Bateria i al passeig de Montjuïc, hi haurà un amplí pati per manobrar els vehicles i per realitzar pràctiques, així com un castellet.

La segona planta del parc s'estendrà en forma de voladís a banda i banda de la planta baixa. En aquest pis s'ubicarà un gimnàs de 106 m², les zones de descans, un gran menjador i diverses sales polivalentes.

Operatiu i sostenible

El projecte del Parc del Port té un cost total aproximat als cinc milions d'euros i ha estat elaborat per l'estudi d'arquitectes de Manuel Ruisánchez, el mateix que va dissenyar el Parc de Llevant. Igual que el del carrer Castella, el nou parc vol ser una instal·lació sostenible, amb grans finestres per aprofitar al màxim la llum del sol, i amb una organització dels espais que prioritza l'eficàcia i la velocitat operativa. Alhora, el perímetre del parc estarà envoltat per una estructura de panells aïllants. 🏠

Els 45 aspirants a bombers, a la recta final

La promoció 2008 de l'SPEIS començarà al febrer la seva formació bàsica a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya. Entre els millors classificats del darrer concurs d'oposició hi ha 43 homes i dues dones.

▶ Diverses aspirants es preparen per participar en les darreres proves físiques d'accés a l'SPEIS.

Bombers de Barcelona podria triplicar el 2009 la presència femenina en la seva plantilla operativa. És el resultat de la darrera oferta pública de places per formar part del Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament. Una convocatòria que, per primera vegada, va aplicar un barem diferent per a homes i dones en les proves físiques.

Tot i la novetat, només una trentena d'aspirants femenines, d'un total de 1.855 candidats, van participar en la fase de selecció. Vuit mesos

després de presentar oficialment la l'SPEIS. Entre els millors registres de les proves hi ha 43 homes i dues dones. Els 45 aspirants començaran al febrer el seu període de formació bàsica a l'Institut de Seguretat Pública de Mollet. 🇪🇸

La promoció 2008 pot consolidar la presència femenina dins l'organigrama operatiu del Cos de Bombers

Els Reis Mags arriben un any més a l'Eixample

Ses majestats d'Orient van fer una aturada en el seu camí al Parc Central. Melcior, Gaspar, Baltasar i la seva patuleia de patges van recollir les cartes i peticions dels més menuts el passat dia 2 de gener entre camions i autoescales. La canalla va

gaudir d'una tarda de jocs i rialles i, per donar-los la benvinguda com cal, els companys de La Cultural van servir un bon berenar, per cortesia de diverses empreses col·laboradores, que va posar la cirereta a una jornada plena de tradició i joia. 🇪🇸

Com tramitar la jubilació anticipada?

A l'hora de tractar amb impresos i formularis sovint invertim més temps del necessari. Per facilitar aquesta gestió, a continuació detallem les passes que heu de seguir aquells que vulgueu ser beneficiaris de la jubilació anticipada.

1 Demanar a qualsevol centre d'atenció i informació de la Seguretat Social l'imprès J6 –solicitud de pensió per jubilació– i omplir-lo.

2 Informar al Departament de Personal de Bombers de Barcelona que la jubilació es fa sota el marc del Reial Decret de reducció de l'edat de la jubilació i demanar que empenin el certificat d'acreditació dels serveis realitzats com a bomber (cal demanar l'imprès a la Seguretat Social, ja que aquest és l'únic vàlid).

3 En un període de 20 a 30 dies, l'Administració entregarà a l'interessat la certificació d'empresa, així com la liquidació laboral corresponent (dies de vacances pendents, pagues, etc.).

4 Un cop reunida aquesta documentació, s'ha de dur a la Seguretat Social perquè aquesta faci efectiva la tramitació definitiva de la jubilació, amb la determinació de la pensió corresponent i la data d'entrada en vigor. 🗉

Recordatori

El 14 de març va aprovar-se el Reial Decret 383/2008, que rebaixa l'edat de jubilació dels bombers funcionaris. Per acollir-se a la jubilació anticipada cal haver cotitzat a la Seguretat Social 35 o més anys de forma global. Aplicant un coeficient reductor de 0,2 als anys cotitzats com a bomber, com a norma general, l'edat mínima de jubilació serà de 60 anys, i de 59 per aquells qui hagin cotitzat 35 anys efectius com a bombers.

Més informació: www.seg-social.es

L'Ajuntament demana que la Llei de Bombers s'apliqui també a Barcelona

El Consistori de Barcelona ha reclamat al Govern que la futura Llei de Bombers sigui de tota Catalunya –i no només de la Generalitat–, perquè s'apliqui també a l'SPEIS. La petició la va fer oficial la regidora de Prevenció, Seguretat i Mobilitat, Assumpta Escarp, durant la celebració del Dia del Foc, el passat 10 de desembre. Entre d'altres, la inclusió en el nou marc legal permetria acabar amb el límit de promoció, que ara restringeix els ascensos a un grau màxim de sots-oficial, així com homogeneïtzar la denominació i les funcions que exerceixen els diferents càrrecs de bombers.

La inclusió en el nou marc legal permetria acabar amb els límits en la promoció i homogeneïtzar els càrrecs i funcions

▲ Assumpta Escarp, durant la seva intervenció en el Dia del Foc, el 10 de desembre.

El 1994, el govern autonòmic va regular els Bombers de la Generalitat sense incloure els cossos locals, els quals es van in-

tegrar dins del servei català a excepció del de Barcelona, que es regula segons normes estatals. De moment, la Generalitat s'ha mostrat predisposada a assumir la demanda municipal en la Llei, de la qual s'està treballant actualment en el redactat definitiu. 🗉

Les estacions del futur

Les estacions de la nova línia 9 estan planificades en forma de pou circular, amb diàmetres que varien de 26 a 32 metres. L'accés des del vestibul fins l'andana es realitza amb ascensors o bé escales, en funció de la profunditat de l'estació i la demanda prevista. La sortida en les estacions profundes es realitzarà de forma ordinària mitjançant ascensors i, en cas d'emergència, mitjançant les escales o els ascensors instal·lats en vestíbuls d'independència. Dins del túnel, la disposició de les andanes i de les vies es farà de forma que un sentit estigui a dalt i l'altre a baix. Les andanes estaran separades de la zona de vies i, quan arribi el tren, s'obrirà només la part que quedi enfrontada amb cada porta del vagó. A més, la conducció dels trens serà automàtica.

estudis i les exigències han estat més àmplies, abordant aspectes com la ventilació de túnels (entrada d'aire per les estacions i sortida per un pou en el punt mig del túnel), la protecció d'escales o la protecció activa contra incendis.

La joia de la corona

La nova línia 9 del Metro és el projecte estrella del transport públic de Barcelona. La línia es posarà en marxa per trams que empalmaran amb la xarxa existent, de manera que no caldrà esperar la seva finalització –prevista pel 2014– per començar a utilitzar-la. En breu s'inaugurarà el tram bifurcat que ve de Gorg (Badalona) i Can Zam (Santa Coloma de Gramenet), i que arriba a Barcelona a través de les futures parades del Bon Pastor, Onze de Setembre i Sagrera (L5, L1, L4). D'altra banda, també estan avançades les obres de

En propers articles seguirem descrivint les instal·lacions i característiques de la xarxa ferroviària de Barcelona. Si voleu conèixer en detall la seva cartografia podeu utilitzar l'aplicatiu disponible a l'ordinador dels caps de parc:

Z:\Quota\Plans_Cartografia_Parcs\

\PEEM Accident Túnel Ferroviaris\pwpTransport_Ferroviari

la punta sud de la línia, que connectaran l'Aeroport i la Zona Franca amb Barcelona a través de l'estació de Torrassa (L1).

Amb una demanda estimada de 100 milions de passatgers anuals, el traçat de la línia 9 esdevindrà un cercle extern al centre de Barcelona que incrementarà l'eficiència de l'actual xarxa. La interconnexió amb altres línies de Metro, Rodalies de Renfe i Ferrocarrils de la Generalitat ha estat un element fonamental en la seva planificació. La nova línia tindrà fins a 18 intercanviadors, aproximadament un cada tres estacions. El seu traçat discorre per trams molt variats, des de grans profunditats (assolint fondàries de 60 metres) fins a passos amb viaducte, tot travessant un territori de geologia molt variada i complexa (s'estan utilitzant diferents tipus de tuneladora en els diversos fronts de perforació).

Projecte global

L'ampliació del Metro, però, no es limita a la construcció de la L9. Les obres per allargar el traçat metropolità afecten també quatre de les actuals línies:

L5 Línia 5. El nou traçat farà arribar la línia –que actualment acaba a Horta– fins a la Vall d'Hebron, on connectarà amb la L3, passant per les futures estacions del Carmel i la Teixonera.

L4 Línia 4. L'ampliació allargarà la L4

La nova línia 9 circumval·larà el centre urbà incrementant l'eficiència de la xarxa actual

des de la Pau fins a l'estació de la Sagrera.

L3 Línia 3. Amb aquestes obres, finalitzades a l'octubre, la línia verda s'ha allargat des de Canyelles fins a Trinitat Nova, passant per la nova estació de Roquetes. El nou final de línia connecta amb la L4 i la L11 (que arriba fins a Can Cuiàs per una via única).

L2 Línia 2. Aquest projecte, encara poc avançat, contempla perllongar la línia travessant Montjuïc, fins arribar a la Zona Franca. 🚇

Recreació del sistema de túnels a dos nivells amb què funcionarà el traçat de la nova línia 9. ▼

El Metro a la ciutat de BCN

86,6 km de vies

84 estacions (16 intercanviadors)

27 km/h de velocitat mitjana

366 milions de passatgers/any

746 vagons (598 amb tracció)

Font: Memòria TMB 2007

Manoreductor

Marca: VETTER

Manoreductor de pressió, amb connexió normalitzada per ampolles de 300 bar i dos manòmetres de control. Mitjançant la "palometa" es regula manualment la pressió de sortida, que pot variar de 0 a 10 bar.

Mànega de baixa pressió

Model: Holmatro

Pressió de treball: 0'5 bar
Longitud: 5 metres
Alimenta els coixins de baixa pressió.

Vàlvula de control

Model: Ludecke

Doble vàlvula d'emplenament amb manòmetre i vàlvula de seguretat, per controlar la pressió de treball dels coixins de baixa pressió.

Botella d'aire comprimit

Marca: MSA

Dota al sistema de l'energia necessària per poder inflar els coixins.

Principals diferències respecte dels coixins d'alta pressió:

- Els de baixa pressió proporcionen una major alçada d'elevació.
- S'ha d'operar en espais de maniobra més grans.
- La resistència del coixí a les punxades o talls és molt inferior.
- La pressió de treball és molt més reduïda (0,5 bar) i això fa que la capacitat d'elevació de càrregues sigui també molt inferior (4 Tm).

El Dia del Foc va ser el marc escollit per presentar la futura Llei d'Incendis de Catalunya. La normativa, que s'aprovarà el 2009, adopta diverses directrius de Bombers de Barcelona per fer-les extensives a tot el territori català.

La prevenció lidera la futura Llei d'Incendis

► Nombrosos experts es van donar cita el 10 de desembre a l'Hotel Juan Carlos I, per participar en les conferències d'El Dia del Foc:

"Hem volgut elaborar una regulació més específica i completa respecte la protecció contra incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis que es tradueix en un triple control: la revisió dels projectes abans de la seva execució, la comprovació del compliment normatiu un cop acabades les obres i les inspeccions posteriors". Així resumia la nova Llei d'Incendis Olga Lanau, Directora General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments de la Generalitat de Catalunya, el passat 10 de desembre, durant la jornada tècnica 'El Dia del Foc'. La normativa, que es troba en termini d'esmenes, està previst que s'aprovi abans de l'estiu del 2009.

La llei, a casa nostra

El cap de la Divisió de Protecció Civil i Prevenció de l'SPEIS, Jesús Martínez Viejo, va exposar els canvis i adaptacions que la nova Llei d'Incendis suposa respecte l'Ordenança d'Incendis de Barcelona. "El nou reglament no ens afecta a nivell tècnic. Les actuacions que recull la nova llei, fa anys que nosaltres les duem a terme". Martínez Viejo va afirmar que, tot i això, aquesta nova legislació serà molt positiva perquè "unificarà les directrius del nostre Cos amb les de Bombers de la Generalitat. A la llarga, la nostra ordenança desapareixerà i hi haurà una llei única que ens agruparà a tots".

L'Ordenança de Barcelona

El passat mes de juliol va entrar en funcionament una nova Ordenança Municipal de Protecció Contra Incendis (ORCPI-08). Aquesta nova reglamentació actualitza l'anterior Ordenança de Barcelona (vigent des del 1996), adequant-la als canvis normatius que s'han anat produint a nivell estatal. La modificació més rellevant és la reducció de l'apartat referit a establiments industrials i d'emmagatzematge, que ja va quedar legislat amb la creació del Reglament de Seguretat Contra Incendis en Establiments Industrials (RSCIPI), d'aplicació a tota Espanya.

Una dècada d'SPEIS

Ara fa 10 anys, el SEIS va canviar la seva denominació per la de Servei de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament. Un nom que lligava definitivament la prevenció a aquesta casa i reconeixia la seva tasca clau en el treball conjunt del Cos.

La col·laboració amb programes de televisió, les xerrades en barris i escoles, o la publicació de material didàctic, són només algunes vies que s'han utilitzat per difondre la prevenció en aquests 10 anys.

“Sempre s'ha fet Prevenció, però el canvi de SEIS a SPEIS, incorporant la Divisió dins de la nomenclatura del Cos, va voler potenciar aquesta figura i donar-li el pes específic que té”, explica Jesús Martínez Viejo, cap de la Divisió de Protecció Civil i Prevenció.

Es tractava de vincular dos conceptes amb una finalitat comuna. “Abans Bombers s'associava només amb apagar focs. Calia introduir la cultura de la Prevenció i fer evident la seva gran importància en el treball conjunt de tot el Cos”, afegeix el cap d'unitat Jordi Secall.

En aquesta dècada, la Prevenció ha donat un pas endavant a Barcelona i ha contribuït a la millora general del nostre servei. “Treballar integrats dins de Bombers és vital. D'una banda, perquè els tècnics, que segueixen la construcció dels edificis des del seu inici, són una valuosa font d'informació per a la vessant operativa. I, de l'altra, perquè el fet de poder veure i estudiar els incendis *in situ* ens dona un

coneixement pràctic”, explica Viejo. Un saber de primera mà que, més tard, es plasma en una visió més realista per part dels tècnics quan assessoren projectes o participen en l'elaboració de normatives. Un cas

“Bombers només s'associava amb apagar focs, calia fer evident també la gran importància de la prevenció”

clar el trobem en la Protecció Civil. La integració del departament dins l'estructura de Bombers, ara fa quatre anys, va suposar un salt qualitatiu en “realisme”: “Abans, els Plans d'Emer-

El servei de bombers de la Ciutat de l'Alegria

Més de 8.000 kilòmetres ens separen de Calcuta. La capital de Bengala, hiperpoblada, viu submergida en una voràgine d'edificis, barraques, cables i indústries que provoca incendis a gran escala. Com s'ho fan els companys indis?

▲ Els camions formen part de la morfologia dels barris. El seu perfil apareix cada matí i comparteix escenari amb la multitud de veïns que fan vida al carrer.

5:40 del matí: els megàfons de les mesquites criden a la pregària donant pas a l'inici del dia. Calcuta desperta i 14 milions de persones prenen els carrers per desplaçar-se, treballar, comprar, vendre i viure. A pocs metres de l'entrada del barri musulmà, entre brossa, venedors de fruita i assentaments d'indigents, s'obre pas el Fire Brigade Headquarters Divisió

A, un dels parcs de bombers de la ciutat, que cada dia revisa els seus camions -amb campana inclosa- a peu de carrer.

Caos incendiari

"Els nostres homes triguen 26 segons en vestir-se i baixar per la barra un cop sona la sirena", explica

Ruta històrica per la Catalunya francesa

La breu línia que ens separa de terres franceses està farcida de poblets encantadors. Tot un luxe per als sentits que els companys del Cau van saber aprofitar al màxim durant el cap de setmana que van passar a la Catalunya Nord.

El Cau visità alguns dels edificis més emblemàtics del llegat arquitectònic del sud de França.

Per Antoni Casado

El dia 25 d'octubre ens vam aplegar 50 companys i amics al Parc de l'Eixample, punt de partida de les nostres rutes, i vam encetar el camí cap a la frontera francesa, fins arribar a Perpinyà, la capital del Rosselló. En aquesta primera parada vam gaudir de la companyia d'un guia local que ens va explicar fins els més petits detalls sobre la ciutat. Més tard vam visitar el Palau dels Reis de Mallorca, una fortalesa d'estil gòtic que data de 1262, en la que destaca la barreja de motius romànics, gòtics i pinzellades d'influències àrabs. Aquest edifici és la senyera de l'època daurada del Rosselló i també de Perpinyà, quan aquesta era capital del regne de Mallorca. Les guerres franco-espanyoles van fer del palau el centre del dispositiu defensiu de la ciutat, que es convertí així en una ciutadella. Després d'aquesta capbussada històrica, vam continuar la ruta fins arribar a Narbona, una ciutat d'origen romà fundada l'any 118 a.C. En aquesta vam fer una visita a la catedral de Sant Just, la tercera més alta de França, de gran bellesa, i amb un tram de calçada romana. Les obres

de l'edifici van finalitzar l'any 1340 ja que la muralla no permetia la seva expansió, així que la catedral va quedar inacabada. Tot seguit vam fer un agradable passeig pel casc antic de la ciutat i ens vam apropar fins al canal de Midi, un canal navegable que travessa la ciutat. Després d'un dia ben complet, vam tornar a terres catalanes per passar la nit a Roses.

Diumenge 26, de bon matí, vam continuar amb el nostre periple per les terres catalano-franceses, en aquesta ocasió accedint a França per Portbou, direcció Cervera, Banyuls i Port-Vendres, meravellats amb les boniques vistes de cales que vèiem des dels seients, fins arribar a la nos-

tra fita: Cotlliure. Aquesta vila turística de la Costa Vermella és un antic poble de pescadors i vinyataires, famosa a nivell mundial perquè el seu cementiri acull les restes mortals d'Antonio Machado. Amb la brisa mediterrània de fons, vam visitar l'Església de Nôtre Dame des Anges, a les muralles del castell on, en la guerra dels segadors del 1642, els espanyols van ser vençuts per les tropes del rei francès Lluís XIII. Amb la retina farcida d'imatges i havent gaudit de valent del cap de setmana, vam tornar cap a Roses a posar-hi la guinda amb un bon dinar a l'Hotel Marítim, i, tot cantant l'adéu, fer via cap a casa. 🍷

Mes i mig d'aventures a la latitud zero del món

Per Enric Martín i Raúl Espinosa

A l'octubre, dos companys de la Secció de Muntanya de l'ACE vam viatjar a Equador, on vam gaudir de paisatges increïbles i de l'hospitalitat del seu poble. El nostre primer objec-

tiu estava situat a la serralada dels Andes: el volcà Cotopaxi, de 5.897 metres d'alçada, el segon cim més alt del país. Després d'una bona aclimatació vam ascendir el Santa Cruz, de 4.010 metres, i l'Illinizas Nord, de 5.120. Havíem de fer cim de mati-

nada, però l'acumulació de neu i el perill d'allau van provocar la nostra retirada als 5.200 metres. Després d'aquesta experiència extrema, vam gaudir d'uns dies de relax a les aigües termals de Baños, als peus del volcà Tunguragua, alhora que visitàvem Cotopaxi. I de la civilització a la selva amazònica, on vam fer una ruta en balsa fins a Varadero. Devorats pels mosquits, vam acomiadar-nos del paradís per aterrar a les Illes Galàpagos, un dels pocs santuaris ecològics que queden al món i emplaçament idoni per bussejar. Taurons, lleons marins, tortugues i rajades van acompanyar-nos en les immersions, mentre les iguanes vetllaven les platges. Les experiències viscudes fan que tornem nostàlgics i amb el record d'haver estat tractats com a casa. 🐼

Bombers nevats

Per Joan Carles Mompel

La Secció d'Esquí de l'ACE organitza com cada any –i ja en són més de 15– la 'Setmana Blanca de Baqueira', de l'11 al 16 de gener del 2009.

Com a dada curiosa hem de ressaltar la participació enguany de prop de 350 persones, vingudes de diverses comunitats autònomes com Andalusia, Madrid, Galícia, Astúries i, per suposat, Catalunya. Per albergar a tots

els participants serà necessària gairebé tota la capacitat de tres hotels. Des de la Direcció de La Cultural volem agrair el seu esforç als companys que organitzen aquest esdeveniment esportiu. La xifra creixent de participants indica el bon treball que han realitzat. Ànim i per molts anys més! 🐼

L'SPEIS al Criterium de L'Hospitalet

Una representació de la Secció Ciclista de Bombers de Barcelona va prendre part, el diumenge 23 de novembre, en el Criterium Ciclista Ciutat de L'Hospitalet, memorial del company Manuel Ortega Yeste i de Pedro Zamora. La classificació final mostra l'enorme nivell d'aquesta

prova, que cada any organitza la Unió Ciclista L'Hospitalet. En la seva 33a edició, la victòria absoluta va ser per al corredor murcià i líder de la Vuelta a España, Alejandro Valverde, mentre que el medallista olímpic Carles Torrent es va alçar amb el triomf en la cursa d'eliminació. 🐼

FINALES DEL 2008 EN EL SPEIS.
UNA PELICULA....DE MIEDO!

D Zapater
124

SÓC ECO- LÒGICA!

Digues **NO** a les bosses de plàstic

Ajuntament de Barcelona

Medi Ambient

*Porta'm a comprar!
...i redueix el consum de bosses de plàstic*

Recull-ne
gratis una
a qualsevol
Punt Verd.

Informa't del
més proper a:

010

Establiment: 0,45 € Cost: 0,06 €
Tarifat per segons. IVA inclosa
Horari: de dilluns a diumenge
de 9 a 24 h.

www.bcn.cat/mediambient
www.bcn.cat/neta

imatges de la història

FAHRENHEIT 451

Núm. 30

Bomba de vapor *Merrywater*

Una de les primeres bombes que va adquirir el Cos de Bombers de Barcelona, en un ja llunyà 1878, la bomba de vapor Merrywater va ser rebatejada pels companys de finals del segle XIX amb l'apel·latiu familiar de "l'Anglesa". Un nom que la distingia enfront d'un altre model de bomba de vapor que el Servei va incorporar pels volts de la mateixa època, i a la que es va batejar, també pel seu origen, com "la Sueca".

